

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. D. Magistri Petri Lombardi Novariensis Episcopi
Parisiensis. Sententiarum Libri IV. quibus vniuersæ
Theologiæ summa continetur**

Petrus <Lombardus>

Mogvntiæ, 1632

De responsione patrinorum. G

urn:nbn:de:hbz:466:1-38829

*Narbo. cap.
15. to. 1. cōc.
de cōf. dist.
4. e. si nulla
Ibid. paulo
inferius.*

cos, vel vicinos à quibus baptizati fuisse doceantur agendū est, vt renascantur ne pereant: in quibus quod non ostenditur gestum, ratio non sine videretur iteratum. Conferendū eis videtur, quod collatum esse nescitur, quia non temeritas interuenit præsumptionis, vbi est diligentia pietatis.

De illo, qui pro ludo immergitur.

*Aug. in principio. ca. 53.
lib. 7. de baptismo contra Donat.
tom. 7. Ibid. ad finem.*

Solet etiam quæri, de illo qui iocans, sicut minus, cōmemoratione tamen Trinitatis immergitur, vtrum baptizatus sit? Hoc autē Aug. non definit, ita inquit, Si totum ludicre & mimice & ioculariter ageretur, vtrum approbandus esset baptismus qui sic daretur, diuinū iudicium per alicuius reuelationis miraculum oratione implorandū esse censerem. Videtur tamen sapientibus non fuisse baptismus: vt cum aliqui in balneum vel in flumen merguntur in nomine Trinitatis, non est tamen baptismus, quia non intentione baptizandi illud geritur. Nam in hoc & in aliis sacramentis sicut forma est seruanda, ita & intentio illud celebrandi est habenda. Illud etiam non te moueat, quod quidam non ea fide paruulos ad baptismum ferunt, vt per spiritum ad vitam regenerentur æternam: sed eos putant hoc remedio temporalem accipere sanitatē, non n. propterea illi non regenerantur, quia nec ab illis hac intētionē offeruntur.

*Aug. ad Bonifac. Epi.
23. ad mediū tom. 1.*

Quod duo tēpora erant, in quibus baptizabantur homines.

*Leo Pap. i.
Epi. 4. ca. 5.
epi Sicilia
Ca. 6 eiusdē
Epistola.*

Agnosendum est etiam, in baptizandis electis duo tēpora esse seruanda, i. Pascha & Pentecosten, vt in sabbatho paschæ vel pentecostes baptismi sacramentum celebretur. Qui vero necessitate mortis vel periculū vrgentur, omni tempore debent baptizari.

De responsione patrinorum.

Porro cuncti ad baptismum venientes, fidem suā profiteri debent, & exponere ad quid petendū venerint ad Ecclesiā. Vnde etiam baptizando queritur,

ritur. Quid venisti ad Ecclesiā petere? Qui si adultus est, pro se respondet. Fidem, i. sacramentum fidei, & doctrinam. Ita etiam per singula interrogatus, respondet se credere in Patēr & Filium & Sp. S. Si autē parvulus est, non valens credere vel loqui, alius pro eo respondet. Vnde Isidorus, Parvuli alio proficiente baptizatur, qui adhuc loqui vel credere nesciūt: sicut etiam pro agris, mutis, vel surdis alius proficitur dum baptizantur, sic & de peccantibus agendum est, Si vero pro eo, qui respondere potest alius respondeat, non itidem valet: sicut dictum est. Ætatem habet, pro se loquatur. Si vero quæritur, ex quo sensu pro parvulo dicatur Credo, vel fidem peto? Dicimus de sacramento fidei id esse intelligendum, quod responderetur petere cum dicitur ad Ecclesiam, & habere fidem cum baptizatur: ut sit sensus cum dicitur, Fidem peto, id est, sacramentum fidei præsto sum: accipere: Credo, id est, sacramentum fidei suscipio quod est, hic parvulus præsto est sacramentum fidei accipere. Vnde August. Nihil est aliud credere quam fidem habere: & ideo cum responderetur credere parvulus, qui fidei nondum effectum habet, responderetur fidem habere propter fidei sacramentum, & convertere se ad Deum propter conversionis sacramentum. Sed adhuc quæritur ex quo sensu pro parvulo respondeatur. Credo in Deum Patrem, & in Iesum Christum, & in Spiritum sanctum, Nunquid de sacramento fidei an de fide mentis ibi agitur? Si de sacramento, cur nominatim distinguuntur personæ? Si vero de fidei affectu, quomodo verum est, cum ea parvulus careat? An illud facturus parvulus spondetur cum creverit, sicut & omnibus pompæ d. aboli spondetur abrenunciare, quod si non servaverit factus adultus tenebitur ipse, vel sponsor? Sane etiam dici potest ibi sponderi pro parvulo, quod ad maiore ætatem si venerit, & pō-

Isid. lib. 2. de offic. Ecclesiast. post medium. c. 24.

Aug. in fine, c. 24. lib. 4. de bapt. cōt. Donat. Ioan. 9. c.

Aug. in fine, epist. ad Bonifacium. Alias fidei.

De consec.
et fl. 4.

pis diaboli renuntiabit, & sanam fidem tenebit, cuius tunc sacramentum recipit. Hac autem spon- sione paruulus pro quo fit, tenebitur non spon- sor. si tamen vt cautio impleatur, quantum in se est, operam dederit, quia exigitur à patrino, vt diligens circa eum pro quo spondit, sollicitudo. De hoc August. Certissimam emisistis cautionem, qua renunciare pompis diaboli spondidistis.

De catechismo & exorcismo.

Ex Isidor. ad
finem cap.
19. lib. 6. et i-
mologi.

Illam a. interrogatio & responsio fidei fit in cate- chismo, cui additur exorcismus. Ante baptismum n. fit catechismus & exorcismus, post catechismū sequitur exorcismus: vt ab eo, qui iam fide instru- ctus est, aduersaria virtus pellatur. Exorcismus de Græco dicitur in Latinū adiuratio: Catechismus, Instructio, Catechizare est instruere: vt de Sym- bolo ac rudimentis fidei, Exorcizare est adiurare: vt, Exi ab eo spiritus immunde. Symbolum est si- gnum vel collatio. Signum quod a eo fideles ab in- fidelibus disce: nuntur. Collatio, quod ibi totius fidei sufficientia & integritas est collata. Catechismus & exorcismus neophytorum sunt: magisq; sacra- mentalia quæ sacramenta dici debent. Neophytus No- uitius interpretatur vel rudis: & dicitur Neophy- tus nuper ad fidem conuersus, vel in disciplina re- ligiosæ conuersationis rudis. Hæc ergo præcedunt baptismum: non quod sine istis non possit esse ba- ptismus verus, sed vt baptizandus de fide instrua- tur, & sciat cui debitor fiat deinceps, & diaboli po- testas in eo minuatur, Vnde Rabanus. Ante Bapti- smum, catechizandi debet in homine præuenire officium: vt fidei catechumenus accipiat rudimē- tum, & sciat cui debitor fiat deinceps. Item Aug. Paruuli exufflantur & exorcizantur, vt ab eis pel- latur potestas diaboli, ne iam cõtendant eos sub- uertere, ne baptismum consequantur. Non ergo ab infantibus creatura Dei efflatur vel exorciza- tur, sed diabolus, vt recedat ab homine. DE

Ex Isidor.
cap. 14 in fi-
ne lib. 7. et i-
mologiarū.

Raban. in
fine cap. 25.
lib. 1. de in-
stitutione
actorum.
Ibid. infe-
rius.
Aug. t. 1. l. 1.
ad catechu-
menos de
symbolo,
tom. 9.